

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση αναιρέσεως που άσκησε στις 9 Νοεμβρίου 2015 ο Mansour Daïrek Attoumi κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-278/14, Daïrek Attoumi κατά ΓΕΕΑ-Diesel

(Υπόθεση C-578/15 P)

(2016/C 251/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Mansour Daïrek Attoumi (εκπρόσωποι: E. Manresa Medina και J. M. Manresa Medina, abogados)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Diesel, S.P.A.

Με διάταξη της 26ης Μαΐου 2016, το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως και καταδίκασε τον Mansour Daïrek Attoumi στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2016 – Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-160/16)

(2016/C 251/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και Κ. Talabér-Ritz)

Καθή: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

— η Ελληνική Δημοκρατία μη υποβάλλοντας έκθεση για τα βέλτιστα από πλευράς κόστους επίπεδα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 2 της οδηγίας 2010/31/ΕΕ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, η οποία συμπληρώθηκε με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 244/2012 της Επιτροπής⁽²⁾, της 16ης Ιανουαρίου 2012, για τον καθορισμό συγκριτικού μεθοδολογικού πλαισίου για τον υπολογισμό των επιπέδων βέλτιστου κόστους των ελάχιστων απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης των κτηρίων και των δομικών στοιχείων, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω διάταξη,

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Στις 18 Μαρτίου 2016 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέβαλε προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που έχει ως αντικείμενο να διαπιστωθεί από το Δικαστήριο ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη υποβάλλοντας έκθεση για τα βέλτιστα από πλευράς κόστους επίπεδα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 2 της οδηγίας 2010/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, η οποία συμπληρώθηκε με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 244/2012 της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2012, για τον καθορισμό συγκριτικού μεθοδολογικού πλαισίου για τον υπολογισμό των επιπέδων βέλτιστου κόστους των ελάχιστων απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης των κτηρίων και των δομικών στοιχείων, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω διάταξη.
2. Με την προσφυγή της η Επιτροπή υποστηρίζει ότι παρά τα επανειλημμένα αιτήματα της, οι ελληνικές αρχές δεν έχουν ακόμη κοινοποιήσει την τελική έκθεση για τα βέλτιστα από πλευράς κόστους επίπεδα των ελάχιστων απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης των κτηρίων και των δομικών στοιχείων, χρησιμοποιώντας το συγκριτικό μεθοδολογικό πλαίσιο που καθορίστηκε από τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 244/2012 της Επιτροπής και ότι συνεπώς υπάρχει παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 2 της οδηγίας 2010/31/ΕΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 153 της 18.6.2010, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ L 81 της 21.3.2012, σ. 18.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Ισπανία) στις 7 Απριλίου 2016 — Ε κατά Subdelegación del Gobierno en Álava

(Υπόθεση C-193/16)

(2016/C 251/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Ε

Εφεσίβλητη: Subdelegación del Gobierno en Álava

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 27[, παράγραφοι 1 και 2,] της οδηγίας 2004/38/ΕΚ ⁽¹⁾, την έννοια ότι συνιστά πραγματική και ενεστώσα απειλή για τη δημόσια ασφάλεια ο εκκαλών ο οποίος έχει καταδικασθεί σε κάθειρξη 12 ετών για την κατ' εξακολούθηση τέλεση του εγκλήματος της σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων και ο οποίος, έχοντας εκτίσει έξι έτη της ποινής του, πρόκειται να εκτίσει ακόμη πολλά έτη μέχρι την ολοκλήρωση της ποινής και την απόλυσή του;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77).